17.08.2015 г. / 17:52:56

Вяра

Завещаното ни от Бога относно календара

ЗАВЕЩАНОТО НИ ОТ БОГ ЧРЕЗ СВЕТИТЕ ОТЦИ И ДРЕВНИТЕ ПАТРИАРСИ КОНКРЕТНО ЗА КАЛЕНДАРА И НАРУШЕНИЯТА ИЗВЪРШЕНИ ОТ ОФИЦИАЛНИТЕ ЦЪРКВИ:

"***Не се пада вам да знаете времената*** *или годините, които Отец е положил в Своя власт*" *(Деян. 1:7)*

„Нека благоразумието на ваша светост да размисли, **колко непохвално и непристойно е**, **щото в едни и същи дни, едни да постят, а другите да правят пиршества**... (**Светият равноапостолен цар Константин**, *„История Церкви, Книга I, главы 7, 10 и 11” Блаж. Феодорит Кирский*.)

…“И така, след като е настъпило съвършеното състояние, да не се връщаме към предишното - **да не наблюдаваме дни, времена и години, НО ВЪВ ВСИЧКО НЕОТСТЪПНО ДА ПОСЛЕДВАМЕ ЦЪРКВАТА**… Ако даже и да грешеше Църквата, **и в такъв случай не би било така похвално точното наблюдаване на времето**, като се има предвид, **че осъждането й е достойно за разделение и разкол**”. (**“УЧИТЕЛЯ НА ВСЕЛЕНАТА” – Свети Йоан Златоуст**. Творения св. Иоанна Златоуста. С. Петербург, 1895, т.I; кн.II, стр. 667-668) (***Тоест разколници са тези, които под предлог за “по – точно наблюдаване на времето” въведоха новия “поправен календар” и по този начин предизвикаха смутове и разделения в Църквата – б.ред.*)**

„Първият Вселенски събор се е занимавал с календара… **Ще се осмели ли** която и да е Църква да промени юлианския календар **и с това да противоречи на предписанията на Първия Вселенски събор**… Нямаме ли, в такъв случай, право, **с авторитета на Първия Вселенски събор**, да кажем на ония, които ще се осмелят **да приемат григорианския календар**, **че те образуват отделно сборище**?” **(***Сп. „Христианское чтение”, **1857** г., ч. I; Календарь, с. 222-223.***)**

“… в богооткровеното свето Писание вярващите изрично са предупредени от Самия Бог за т. нар. календарен въпрос: … прор. Даниил 7:25: (*антихристът*)„ще произнася против Всевишния думи и ще угнетява светиите на Всевишния; дори ще замисли да отмени у тях (*християните*) празничните времена и закона”.

Календарният въпрос е есхатологичен признак за действително последните времена на съществуването на света и човечеството. Щом нямат страх от Бога за безогледните си противоправославни действия, с които рушат Църквата и нейното еортологично единство, това ясно свидетелствува, че **те дълбоко в себе си не са вярващи хора и нехаят за правдата на Бога**, която би трябвало да търсят ПЪРВОМ (Мат. 6:33)” (*“Учение на Православната Църква” стр. 80*)

В първите преводи на светото Писание има и друг важен текст с който Господ ни предупреждава и който в последствие е изменен: „… **въпреки всичката фалшификация на свещения текст. „Рекоха в сърцата си съгласно чедата им: елате да премахнем всички Божии празници на земята” (*Пс.73:8, по превода на 70-те*)** (*“Учение на Православната Църква” стр. 80*)

„**Римското календарно нововъведение причини голямо зло. Защото то предизвика вълнение в Църквата, смут сред народите, подигравка над Отците, презрение сред децата и заблуда, близка до юдейството**. **Римляните казват, че става дума не за вярата, следователно, нововъведението е безопасно** (***точно както нашите новостилци сега припяват*** *– б.ред*.).

О, ЖЕСТОКОСЪРДЕЧНИ СИНОВЕ ЧОВЕШКИ!

Да предположим, че от това няма вреда, но няма и полза – **каква е нуждата тогава от него**? Ако не е опасно то да се приеме, то и да се изостави не вреди. **А ако то е съпроводено от опасности, тогава трябва да се избягва**. Малкото не е малко, според Василий Велики, когато то причинява голяма вреда. **А малко нещо ли е да се разбуни Църквата, да се превъзнасяш над Отците и да презираш Божествените повели**? Защото **Сам Бог** заповядва: „не престъпвай вечните предели, които положиха твоите Отци.” (**Силвестър, патриарх Александрийски** *„Александрийски томос,* ***1584*** *г.*”)

„Утвърдената от Духа Божий света Църква **не изисква да**

променя дните и месеците във всички свои предания. Тя спазва **непременно един устав и чин**, и **преданията** на св. Апостоли и св. Отци, и държи това до свършека на света.” (**Св. Кирил Йерусалимски, † 389 г.** *Творения св. Кирилла; сп. „Христианское чтение”, 1908 г.*)

„отхвърляйки техните, на евреите, обичаи, много по-добре ще бъде и в бъдещите векове да се продължава онзи истински ред, който сме спазвали от самото време на Христовите страдания и до сега” (***Св. равноапостолен цар Константин***).

Вселенският патриарх Агатангел (*българин родом*) през 1827 г. отклонил предложението на руски учени за смяна на календара.

*„Който не спазва обичаите на Църквата и онова, което са ни заповядали седемте свети Вселенски събора за светата Пасха **и** за **Месецослова** и добре са ни законоположили да спазваме, а желае да следва григорианската пасхалия **и месецослов и заедно с безбожните астрономи** противодейства на всички решения на светите събори, като желае да ги измени или отслаби, **такъв да бъде анатема –***

отлъчен *от Църквата и от събранието на верните. А вие, благочестиви и православни християни, пребъдвайте в това, на което сте се научили, в което сте се родили и възпитали,* ***и когато стане необходимо, пролейте и самата си кръв, за да запазите отеческата вяра и изповедание****“.* *(*Константинополски събор 1583г. – **Свикан от източните патриарси в отговор на новоприетия от папската ерес грегориански календар. МЕСЕЦОСЛОВА Е СВЪРЗАН С ЦЪРКОВНИЯ КАЛЕНДАР И СЪДЪРЖА НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ. ИМЕННО ТОВА Е ПРОМЕНЕНО В НОВОСТИЛНИЯ НИ РАЗКОЛ***).*

*“****Светата Христова Църква поставя вечна Анатема на приемащите папските тайнства и останалите техни нововъведения****... да държим чисто и неосквернено и седемте богоустановени догмати* ***и тайнства*** *на светата наша майка Съборната и Апостолска Църква, както и свише и отначало от светите апостоли ги е приела Църквата Божия – непоклатимо,* ***без да се прибави или отнеме и една йота*** *до днес и до свършека на вековете... да отхвърлим и премахнем напълно* ***всяко прибавяне и отнемане****, приемайки* ***всеоръжието на Светия Дух*** *и* ***Неговите страшни проклятия и Вечна Анатема*** *срещу тия, които искат да дръзнат да се съгласят да приемат това... Ето защо обявяваме заедно с нашия свети клир и християнска всеобщост, че предаваме на* ***Анатема три пъти такива, били те от светия клир, били те миряни – да бъдат откъснати от Господ Бог Вседържител и проклети и непростени и след смъртта неразвързани и неизтлели****. Камъните и*

желязото да се разпаднат, а те по никакъв начин. Да наследят проказата на Гиезий и обесването на Юда. Да стенат и да се тресът върху земята като Каин. Гняв Божий да бъде върху главите им и ***да има участта на Юда и богоборците юдеи.*** *Земята да се разтвори и да ги погълне като Датан и Авирон. Ангел Господен да ги гони с меч през всички дни на живота им и да бъдат подсъдими пред всички патриаршески и съборни проклятия и* ***осъдени на Вечна Анатема*** *и геената огнена. Амин. (*Патриаршески синодален сигилион от 1756 година*).*

Ще припомним отново - много е важно да се знае, че **КАЛЕНДАРА Е ЧАСТ ОТ ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА и че МЕСЕЦОСЛОВА Е СВЪРЗАН С ЦЪРКОВНИЯ КАЛЕНДАР И СЪДЪРЖА НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ.** ***При промяната на календара има и съкращаване или премахване на постни дни и периоди, които са също съществена част от Преданието.***

Освен всичко друго държавната ни „църква” е изменила и част от тайнството кръщение по подобие на еретическото римско.

ОТ ЗАПОВЯДАНОТО НИ В СИГИЛИОНА НА СВЕТАТА

ЦЪРКВА СЛЕДВА, ЧЕ ВСЕКИ КОЙТО Е ПРОМЕНИЛ КАЛЕНДАРА И Е ИЗМЕСТИЛ НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ СПОРЕД ЕРЕТИЧЕСКИЯ МЕСЕЦОСЛОВ, НАРУШИЛ Е СЪЩО И ПОСТИТЕ И ТАЙНСТВАТА, ПО ТОЗИ НАЧИН Е ПРИЕЛ ПАПСКИТЕ НОВОВЪВЕДЕНИЯ, ИЗМЕНИЛ Е МНОГО ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА ЙОТА И Е ПОТЪПКАЛ ЦЪРКОВНОТО ПРЕДАНИЕ, ТАКА ТОЙ СЕ Е ПОСТАВИЛ ПОД АНАТЕМА, ОТДЕЛИЛ СЕ Е ОТ БОГА И СЕ Е ПРЕДАЛ НА ДЯВОЛА!

В ТАЗИ ПОЗИЦИЯ В МОМЕНТА СЕ НАМИРАТ ВСИЧКИ ОФИЦИАЛНИ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ ПО СВЕТА, ЗАЕДНО СЪС СВОИТЕ ДУХОВНИЦИ И МИРЯНИ, КОИТО СА ПРИЕЛИ НОВИЯ (ГРИГОРИАНСКИ) КАЛЕНДАР В СВОЕТО СЛУЖЕНИЕ.

ТАКАВА И Е НАШАТА РОДНА ДЪРЖАВНА ПАТРИАРШИЯ!

НАРУШИТЕЛИ НА ПРЕДАНИЕТО СА И ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ОФИЦИАЛНИ ЦЪРКВИ, ЗАЩОТО УЧАСТВАТ В ИКУМЕНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ, В СВЕТОВНИЯ СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ И В НЕГОВИТЕ АСАМБЛЕИ И ВЛИЗАТ В МОЛИТВЕНО ОБЩЕНИЕ С ИНОСЛАВНИ И

ИНОВЕРЦИ. Но за това по – нататък в книгата.

“Отците на събора, свикан от патриарх Йеремия (цитирания по – горе Константинополски събор от 1583г. - **свикан в отговор на новоприетия от папската ерес грегориански календар – б.ред.)**, са смятали **стария календар**,.. не само основан върху църковния обичай, **но и „узаконен” от седемте Вселенски събори**, а приелите новия календар – **за противници на определението на всички събори и затова попадащи под клетвите на съборите**; с други думи, отците на събора смятат и календарния въпрос **за въпрос каноничен**. Отците на събора са били прави, когато за своето решение са се позовавали на **всички Вселенски събори**; както са били прави защитниците на иконопочитанието, изповядали на Седмия Вселенски събор, че те „следват богогласното учение на св. Отци и Преданието на съборната Църква; и на възражението на иконоборците – че Вселенските събори нищо не са узаконявали за иконите, са отговаряли, че Вселенските събори в по-голямата си част са били провеждани в храмове, украсени със свети икони, което със своето безмълвно спазване на обичая от най-стари времена, не по-малко от някакво правило, е узаконявало иконопочитанието… **клетвите против иконоборците са тегнели върху им като на презрители на църковния обичай неписаното църковно Предание относно светите икони; така същата клетва тегне и върху презрителите на другия църковен обичай – същото неписано Предание за църковния календар**; и съборът при патриарх Йеремия справедливо е потвърдил клетвата против старите и новите новостилци, **и без това тегнеща върху им** по силата на неписаното

Предание, известно и **спазвано от всички Вселенски събори**. При това 300-годишната давност на събора при патриарх Йеремия не само не намалява силата на клетвата, **а напротив – усилва я, както и всичко, осветено от църковната древност (св. Василий Велики, пр. 91)**. Не само съборът при патриарх Йеремия, но и следващите след него Вселенски Патриарси и другите предстоятели на Църквите с техните синоди са смятали въпроса за църковния календар за въпрос каноничен. **В течение на следващите три века цяла поредица от Вселенски Патриарси решително са се изказали против григорианския календар**, преценявайки го в духа на съборното постановление при патриарх Йеремия и увещавайки православните да го избягват като измяна на Православието и остъпване от светоотеческите завети.

Подобно на Сигилиона на патриарх Йеремия, **с още по-голямо запрещение в 1756 г. е бил издаден друг Сигилион** - Окръжното послание на Константинополския Патриарх Кирил V, **с което новаторите се отлъчват от Бога със страшни вечни проклятия на всички Патриарси и събори**.

В друго подобно „Окръжно послание на едната съборна и апостолска Църква” до всички православни християни патриарсите Антим, Йеротей, Методий и Кирил свидетелствуват:

„У нас нито Патриарсите, нито съборите никога не са могли да въведат каквото и да е нещо ново… **И тъй, всички новатори… доброволно „са се облекли в проклятие като с дреха”** (Пс. 108:18)”.”

“След всичко това – ще кажем с думите на **блаж. Августин за пелагианската ерес, – „нима трябва да се свиква събор, за да се изобличи толкова явна пагубност? Като че ли никаква ерес никога не е била осъдена без свикване на събор, когато, напротив, известни са твърде малко ереси, за изобличаването на които това е било необходимо, докато много и при това голям брой, там, където са се появявали, са и били подлагани на справедливо изобличение и вече оттам се е разпращало известието за това на всички останали Църкви за предпазване”.** Казаното от блажения отец за пелагианската ерес, осъдена само на поместния Картагенски събор и тъкмо поради това и отхвърлена от цялата Православна Църква**, е приложимо и към новия календарен стил, осъден не на един, а на много събори – синоди, осъждане не отхвърлено, а прието от всички Православни Църкви, след надлежното предварително съобщение за това…** И съвременната латинска ерес не е била осъдена на нито един Вселенски събор, като появила се след тях, освен на поместните Константинополски Цариградски събори**; обаче по силата на установената всеобща църковна практика, всички православни се отнасят към латинците като към еретици… По същия начин, по силата на тази църковна**

практика, ние трябва да се отнасяме към нашите новостилци като към разколници… Новостилците със своето самоволно и безчинно нововъведение, което нарушава, както е доказано, писаното и неписано Предание, доброволно „са се облекли в клетва, като в дреха” (Пс. 108:18), според израза на Окръжното послание от 1848 г., подписано от четирима Патриарси и от много членове на синода.

С такива новостилни разколници е укорително църковното общение, по силата на църковните правила, които забраняват молитвено общение с отлъчени, под заплахата за еднакво с тях наказание (Ап. пр. 10; Антиох. съб., пр. 2; Лаодик. съб., пр. 33 и др. под.). А отделянето от тях е похвално, дори и преди всякакъв съд срещу тях (Антиох. съб., пр. 1; Двукр. съб., пр. 15). *(„**Учение на Православната църква**” ст. 62, 63)*

„Съществен признак на Православието, който образува **самата основа** на цялото му канонично и управително построение, се състои в това, **да не се нарушават вековните определения, положени от нашите Отци**. **Само това може да отблъсне** новите стремежи и **сили, които изхождат**, казано с думите на апостола, **от мъдрост земна, душевна и бесовска**. Как това, което по време на толкова векове е съществувало чинно и благообразно, да не си е запазило силата и да не е свещено и за в бъдеще?” (**Вселенският**

патриарх Йоаким III , † 1904 г. *В-к „Церковные ведомости”, 1906 г., № 1.*)

“Спазването на **светото Предание, казва патриарх Йоаким III, е признак за Православие –** и това е преди всичко най-сигурен критерий **при разглеждането на сегашните смутни църковни дела и при определението кой е православен и кой – разколник.”** *.(„**Учение на Православната църква**” ст. 61)*

През 1902 г. Вселенската Патриаршия (при Йоаким III) се обръща към източните Патриарси и към предстоятелите на всички автокефални Православни Църкви (*с изключение на Българската Екзархия, **на която е наложила схизма в 1873 г**. И с която не е била в общение **до 1945 г**.- б. пр. – **През 45-та масонската вече Вселенска патриаршия признава „достойнството” на комунистическия ни „синод”**, но това е отделна тема, която ще засегнем по - долу – бел. Буд.*) със специално послание, в което наред с други църковни въпроси, е бил повдигнат и въпросът за реформа на календара, който е в сила в Православната Църква.

В отговор на това обръщение на Вселенската Патриаршия са

били изпратени следните Послания от предстоятелите на Църквите на Православния Изток.

Йерусалимската Църква отрича необходимостта от въвеждането не само на григорианския календар, вместо юлианския, но и всякакво изменение на юлианското изчисление, като е мотивирала своето отрицание със съображението, че **всяка календарна промяна ще служи във вреда на Православието**, предвид господствуващата на Изток (в Близкия Изток) **инославна пропаганда**.

Руската Църква, като посочила научното превъзходство на юлианския календар в сравнение с григорианския, според свидетелството на учените, имайки предвид също така и възможността от **църковен смут**, липсата на назряла (нужда от) църковна реформа и съмнителната състоятелност на предполагаемите календарни поправяния, се изказала за запазване на действуващата календарна система.

Гръцката Църква се отказала от съвременната реформа на календара предвид на това, че обикновеният народ съвсем не е подготвен за нея, и че ще започне враждебно да се отнася

към всеки нов или поправен календар и ще бъде тласнат към **смут**, което съвсем не е безвредно за авторитета на Църквата.

Сръбската Църква, като отбелязала научната стойност на григорианския и юлианския календари, допуска възможност за календарна реформа при изключителното условие Пасхалията и църковните празници да останат, както преди, в строго съгласие с каноните и с духа на Православната Църква.

Румънската Църква смята и ходатайствува, че трябва да остане сегашният календар, тъй като е невъзможно да не бъдат засегнати каноничните постановления, ако почнем да разсъждаваме за каквато и да е промяна или преобразование на юлианския календар, с който Православната Църква е живяла толкова продължително време и не се е чувствувала стеснена…

„Преди всичко това, на нас не ни е позволено и с пръст да се докоснем до установените от древност определения, които представляват нашата църковна слава. Бог, Великият Господ на вековете и в това ще прояви Своята воля и което Той определи, това и ще бъде”.

Черногорската Църква, като се опасява от църковен смут сред народа, решително се изказва против каквато и да е промяна в действуващия календар. (*В-к „Церковные ведомости”, 1906 г., № 13-14.*)

Най-сетне, **Константинополската Църква**, която именно е предложила въпроса за календарната реформа пред съда на Църквите, категорично се изказала против каквато и да е промяна в действуващия календар.

(*„Церковные ведомости*”, 1906 г., № 13-14.)

Всеруски църковен събор 1917-1918 г., съзнавайки пагубността от всякакво сближение с григорианския стил и като дава предимство на юлианския календар, решително отхвърля новия стил и постановява Църквата да се придържа към стария стил за църковно изчисление.

„Наистина, **според откровената мисъл на католическия патер Тондини**, изказана от него през 1905 г., същността на нещата по въпроса за календара се състои не в нещо друго, а в приемането или неприемането на върховенството на папството в Христовата Църква. „**И тъй като – добавя Тондини - Православните Църкви не признават това върховенство, то те не искат да приемат и предлаганата реформа на календара**”.

В устата на патер Тондини това признание има голямо значение, което ясно показва съкровените мотиви, насочени към постигането на реформата на юлианския календар. (*В-к „Церковные ведомости”, 1906 г., № 36*.)

*„Ерозиралото съзнание на съвременните християни се смущава и бива смущавано **от подмятанията на бесовските внушения**, че православните са малцинство и че Православието е слабо и малко в сравнение с католицизма или протестантизма. Духовният принцип е: малцина се*

спасяват (Лук. 13:24)… има и свободна воля у човеците… и ***мнозинството от човешкия род избира греха, а не спасението****. Затова малцина избират Бога с духовното усилие на себепревъзмогване на поразеното от греха човешко естество и с това Бог си приготвя „****народ съвършен****”, както това ни е възвестено от* ***архангел Гавриил*** *(Лук. 1:17). Мнозинственият принцип е дяволска уловка за поразеното от греха човешко съзнание (****демокрация****), а духовният принцип за качествения подбор на избраничеството е принцип на Бога – „род избран, царствено свещенство, народ свет,* ***люде придобити****” (1 Петр. 2:9),* ***„скъпо купени” с драгоценната кръв на Господа Иисуса Христа*** *(1 Кор. 6:20; 1 Петр.1:19). Така че* ***малцина се спасяват****, защото са духовни, а* ***мнозинството гине****, защото е душевно, плътско, материализирано – и в двата случая* ***по избора на своята свободна воля****. А Православието е силно със спасителната си истина на православната –* ***православещата вяра и Божията благодат, обитаваща единствено в Православната Църква****.(„****Учение на Православната църква****” ст. 55)*

„Не бива да се смущаваме, че верните на заветите на светата Църква са останали малко. Да не се смущава сърцето ви и да не се устрашава! Истинските почитатели на Господа през всички времена не са били много. Дори Самият Господ са Го оставили Неговите истински ученици; и **Сам Той е предсказал, че в последните времена любовта ще оскъднее** [Мат. 24:12] и човеците ще враждуват не само едни срещу други, но и против **Самия Бог**. **Истината никога не е**

имала многобройни последователи, и те винаги са били и ще бъдат гонени. Не слава и не богатство ги очаква в тукашния свят, а кръстен път. Само по този път те могат да достигнат до Царството Божие. За това ни поучава и самата природа: трябва да се разровят цели планини, за да се намери само един елмаз.

“И ако се намират в същата ерес, и може би им се удаде да примамят и някои други, още по-невежи, **даже ако съберат множество, те са извън осветените огради на Църквата**. **И ако много малко останат в Православието и Благочестието, те са Църквата, и авторитета и защитата на църковните устави лежи на тях**. И ако им се наложи да пострадат за благочестието, това е за вечна чест и принася душевно спасение**.” (цитат от *Свети Никифор – из ПАСТИРСКО ПОСЛАНИЕ КЪМ ЦЪРКВАТА НА ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВНИТЕ ХРИСТИЯНИ НА ГЪРЦИЯ. Св. Врестенска епископия, 21.09.1944 г.*).**

„Въпросът за църковния календар е именно въпрос от църковно-религиозно значение **и дори се отнася към най-важните основни въпроси, по повод на които има разделение между църквите**.” (*В-к „Церковные ведомости”, 1905 г., № 36.*)

МНОГО ИНТЕРЕСЕН ФАКТ Е, ЧЕ БОЛШЕВИКИТЕ БОГОБОРЦИ СА СЕ СТАРАЛИ ДА ВЪВЕДАТ ЕРЕТИЧЕСКИЯ „НОВ СТИЛ", КАТО СА ПОДЛАГАЛИ НА ГОНЕНИЯ ПРАВОСЛАВНИТЕ.

"жестоки гонения претърпяват твърдо придържащите се към преданията на Светата Православна Църква от лъжебратята, които дръзват **под защитата на гражданската власт *(болшевишката – б.р.)***, да потъпкват Божествените закони и да се надсмиват над тях... Изтъквайки се за мъдреци и просветители, тези **вълци в овчи кожи** са дръзнали, като потъпкват страха Божий, да се наемат да поправят законите на Църквата Христова, ослепени от димната надменност на този свят, като се почитат повече от Апостолите и светите Отци на Църквата, чрез устата на които е проповядвал Самият Господ.

Но оглупи Бог цялата им мъдрост. Те даже не знаят какво говорят и не разбират това, което искат да поправят. И са се заели да реформират календара, без да знаят какво вършат! Те твърдят, че нашият Православен календар много е отстъпил от астрономическата истина, та затова отдавна било време да се премине към григорианския календар, признат от учените за правилен и приет от целия **богоотстъпнически** свят.

Трудно е да се каже дали те лъжат, като се стараят да въведат в заблуда всички малки (слаби) във вярата, или пък в неведение повтарят чуждата лъжа. Но за разбиращия е ясно, че **в нито едно от техните твърдения няма и следа от истина**. Те казват, че православният календар е изостанал с 13 дни от истинския календар, понеже равноденствието се пада на 8 март, докато светите отци на Първия Вселенски Събор били постановили завинаги да го смятаме на 21 март, което уж било вече изправено чрез григорианския календар.

Обаче, това те не могат да докажат! Оригиналът с постановленията на I Вселенски събор не се е запазил и **в нашата Книга с правилата няма никакво постановление на I Вселенски събор за равноденствието**; не са се запазили също и другите документи, на които така обичат да се позовават новостилците. А повечето доказателства за това, че Светият I Вселенски събор е решил да се смята за ден на равноденствието 21 март, **са били измислени и подправени от католиците не по-рано от XVI в., за да сложат канонически фундамент под ненужната и вредна реформа на календара през 1582 г.** Така че твърденията на новостилците, че нашият православен календар нарушава решенията на I Вселенски събор, **не се основават на нищо**!

Не по-основателно е и твърдението им, че григорианският календар е правилен. Астрономите отдавна са доказали, че е невъзможно въобще да се състави съвършено правилен календар. А при това григорианският календар е и така неудобен, че учените от цял свят вече повдигат въпроса за смяната му.

Много от тях признаха нашия православен календар за толкова прост и удобен, че се изказаха за връщане към него: Нюкомб, Болотов (*Нюкомб – американски математик и астроном-наблюдател, определител на астрономическите константи (1835-1909 г.). Василий Василиевич Болотов – руски църковен историк, лингвист и математик (1854-1900 г.)*)и др.

Не са основателни и твърденията на новостилците, че въвеждането на григорианския календар е било предизвикано от необходимостта да се поправи юлианският. **Целта на въвеждането му е произлизала само от желанието на йезуитите**, придобили в края на XVI в. Огромно влияние в католическата църква, окончателно да скъсат с Православния Изток, **така че даже празниците да се празнуват в различно време**. Подобно на тези, главните, и другите второстепенни доводи, привеждани от новостилците в защита на григорианския календар, също са неоснователни и бездоказателствени.

Но не в това е тяхната основна грешка, а в това, че те смятат нашия Православен календар и Пасхалия за слънчеви, а не за лунни. Те или не знаят, или умишлено скриват, че в основата на нашия Православен календар е положен лунният…

Как е живял на земята нашият Спасител Иисус Христос? Той е живял също по лунния древно-библейски календар…

С преминаването към новия стил, целият ред на църковния живот ще бъде нарушен. Така например, през тази 1929 г. съвсем би изчезнал Петровият пост. По нов стил 29 юни се пада в събота преди неделя на Всички светии. **По същия начин и други Петрови пости през годините ще се съкратят**…

добре знаят слугите на княза на този свят, че именно с обичаите е здрава Православната Църква. Отлично знаят те, че свети и премъдри са Божествените канони и

че с необорима стена ограждат Светата ни Църква от тленния дух на този свят, от тези, които са приели печата на антихриста *(те вече са го приели – б.ред.)*, и затова полагат всички усилия да отменят каноните, защото след това Светата Църква ще остане без кормило и ще се превърне в играчка за ветровете в този свят. Непрестанно и упорито Христовите врагове подкопават устоите на Светата Негова Църква, **за да поставят на нейно място друга църква, светилище на самообожествилото се човечество, масонски храм, капище на сатаната**…

Христовите врагове знаят какво огромно значение имат за живота на нациите и църковните празници, и постите в определеното задължително за всички време, те знаят, че това е най-силното свързващо начало за нациите, държавите, а **още повече за Църквата**… Ето защо светите Апостоли така строго са решили **да заменят еврейските празници с християнски,** ето **защо така яростно се старят сега болшевиките да унищожат празниците**. **Още св. пророк Давид чрез Дух Светий е предсказал как ще пристъпят враговете на Бога в борба със Светата Църква („Рекоха в сърцата си съгласно чедата им: елате да премахнем всички Божии празници на земята” (*Пс.73:8, по превода на 70-те*))…**

В Христовата Църква няма нищо малоценно, няма нищо неважно, защото във всеки обичай се е въплътил Божият Дух, с Когото Църквата живее и диша. Всеки, дръзващ да въстане срещу църковните обичаи и закони, основани на Свещеното Предание и Писание, въстава срещу Божия Дух и с това показва на всички, които имат очи да видят, от какъв дух е той. Достойно и праведно Светата Църква изрича срещу такива **анатема**.
(Иван Аполлонович Фигуровский)

(*римокатолическото новостилие е противоцърковна (антиеклезиална) ерес, защото е насочено против богослужебния ред и руши Църквата.* ***Справка – състоянието на Българската Православна Църква сега, като нагледен пример***).

След решението на събора от 1583 г., за православния християнин въпросът за новия календар не стои. Но за да не остане и капчица съмнение у по-маловерните, **Бог е уредил** щото същото решение да бъде неколкократно потвърдено през вековете от Източните патриарси Кирил I (заемащ вселенския престол 6 пъти и приел от йезуитите мъченическа смърт), Партений I (1639-1644), Калиник II (1668-1693 и 1694-1702), Паисий II (1726-1733), Кирил V (1748-1757), който издал II Сигилион в 1756 г., Агатангел (1826-1830), Григорий VI (1835-1840 и 1867-1871), Антим VI

(1845-1848 и 1853-1855), Йоаким III (1878-1884) и т.н.

Веднага след приемането на “поправения” календар от константинополския патриарх **масон 33-та степен Мелетий IV**, останалите източни патриарси застават зад посланието на Александрийския патриарх Фотий от 25.06.1923г., в което **календарната реформа е окачествена като “БЕЗЦЕЛНА, НЕКАНОНИЧЕСКА И ВРЕДНА, ТЪЙ ЧЕ НАЛОЖИТЕЛНО Е ДА НЕ СЕ ПРИЗНАВА**”, а за конгресът на който е приета е казано “**може да бъде наречен неканонически и незаконно съставен конгрес”.**

Фактически до момента на приемането на календарната реформа православната ни църква е била единна и е празнувала и служела заедно по светоотеческия календар. И изведнъж през 1923 г. Цариградският патриарх-масон **Мелетий Метаксакис** решава **да отдели** поместната Цариградска патриаршия от единното празнуване на Православната Църква и на следващата година тя започва да празнува по римокатолическия календар **заедно с еретиците**. **Ето го началото на разкола** (разделението) в Православието относно празнуването. Това е и **целта на въвеждането на римокатолическия календар в Православната Църква – смущението на верните и разделянето им. От този момент нататък докато останалите верни на светоотеческия календар постят, то празнуващите с еретиците блажат, докато едните**

жалеят, другите се радват. Как ли изглежда това в очите на Бога?! Ще припомним отново думите на Светият равноапостолен цар Константин „Нека благоразумието на ваша светост да размисли, **колко непохвално и непристойно е**, **щото в едни и същи дни, едни да постят, а другите да правят пиршества**… (*„История Церкви, Книга I, главы 7, 10 и 11” Блаж. Феодорит Кирский*.)

Много показателно е мнението на един от съвременните светци и подвижници на благочестието в православната църква.

Св. Нектарий Егински през 1920г. умира в Господа, предизвестявайки смъртта си и предрича, **че “вълци” ще придобият власт над Църквата.**

Многобройни са предупрежденията и забраните на светата православна Църква и нейните светии относно всякакви нововъведения, които биха изменили светите канони на вярата, наложени от Новият завет с Бога, апостолските правила, светите вселенски и поместни събори.

Въпреки това на 18 юли 1968г. светия синод на Българската Православна Църква в послание No 5953 *(пълният му текст може да видите в края на книжката)* **заявява, че "Въвежда от 20 декември 1968 година поправения юлиански календар"**, позволявайки си да "**поправя**" светите отци на съборната ни църква, приетия от тях богослужебен Устав – т.нар. Типикон и **календара** върху който той се основава.

Като начало ще споменем, че решението за въвеждане на новия стил е **НЕЗАКОННО** поради противоречие с устава на БПЦ от 1950г., който **НЕ ПОЗВОЛЯВА** на св. синод да променя нещо от Св. Предание, включително и църковния календар. **Митрополитите са пазители на вярата и преданието, а не редактори.**

Промяната на календара води до съкращаване, а в някои години и до унищожаване на един от основните пости – Петровия или още наречен Апостолски. Има и други груби нарушения, например в основни празници, като "Първо и второ намиране главата на св. Йоан Предтеча" и Благовещение.

Вижте например какво се казва в **Апостолските**

постановления за Петровия пост: ***„След Петдесетница празнувайте една седмица, а после постете. Справедливостта изисква и да се радваме при приемането на даровете от Бога, и да постим след утешаването на плътта”*** (кн. 5, гл. 19).

За този пост с високо уважение разяснения и напътствия дават свети Атанасий Велики, свети Амвросий Медиолански, свети Лъв Велики и блаж. Теодорит Кирски. Особено обстоятелствено и вразумително говори за смисъла и значението на Апостолския пост св. Лъв Велики: *„След продължителното празнуване на Петдесетница постът е особено необходим, за да очистим с подвиг нашите мисли* ***и да се потрудим да станем достойни за даровете на Светия Дух****”* (Слово 76).

А какво трябва да се прави с ония, които не почитат този основен пост е казал един от старите патриарси на съборната ни църква: *„Седем дни и повече до празника на Петър и Павел* ***всички верни – миряни и монаси*** *са* ***длъжни*** *да постят,* ***а непостещите да бъдат отлъчени от общение с православните християни****”* (Антиохийския патриарх от XII век Теодор Валсамон)

Един от основните абсурди в “поправеното” богослужение е разделянето при подвижните и

неподвижните празници – едните остават в стария, другите “преминават” във новия стил?!

В тази връзка е уместно да се зададе и един съществен въпрос: АНГЕЛИТЕ ОТ НЕБЕСНИТЕ ЛИТУРГИИ КОИТО СЪСЛУЖВАТ С НАС НА ЗЕМЯТА, ЗА ДА СЛИЗА БОЖИЯТА БЛАГОДАТ ВЪРХУ НИ И ВЪРХУ СВЕТИТЕ ДАРОВЕ, КОИ СЛУЖБИ ПОСЕЩАВАТ - ПО СТАРИЯ ИЛИ ПО НОВИЯ СТИЛ?!

МОЖЕ БИ ЕЖЕГОДНОТО СЛИЗАНЕ НА БЛАГОДАТНИЯ ОГЪН НА ВЕЛИКДЕН, ПОЯВАТА НА БЛАГОДАТНИЯ ОБЛАК НА ПЛАНИНАТА ТАВОР НА ПРЕОБРАЖЕНИЕ, ОБРЪЩАНЕТО НА ТЕЧЕНИЕТО НА РЕКА ЙОРДАН НА БОГОЯВЛЕНИЕ И РАЗПУКВАНЕТО НА ВЪРБИТЕ В РУСИЯ НА ВЪВЕДЕНИЕ БОГОРОДИЧНО, КОИТО СЕ СЛУЧВАТ ПО СТАРИЯ СТИЛ Е ДОСТАТЪЧЕН ОТГОВОР ОТ БОГА!

И В КРАЙНА СМЕТКА МОЖЕ ЛИ ДА ИМА ДВЕ РОЖДЕСТВА,

ПРЕОБРАЖЕНИЯ, ВЪВЕДЕНИЯ НА БОГОРОДИЦА И Т.Н.?!

В подкрепа на светоотеческия календар говорят и множество други чудеса, случвали се периодично в православните църкви. Едно от тях е Явяването на Честния Кръст Господен *над параклиса „Св. Йоан Богослов" в Атина на празника Въздвижение на Честния Кръст около полунощ но 26 срещу 27 септември 1925 г.* *За този празник повече от 2 000 християни, привърженици на стария църковен календар, се събраха от 9 часа предната вечер край параклиса. Около 11 часа вечерта се появиха много полицаи „за поддържане на реда", както те твърдяха.* ***Беше 11 и 30 часа вечерта, когато точно над църквата от изток се появи ярък бял кръст. Светлината му напълно засенчи звездите, докато в същото време той осветяваше църквата и двора.*** *Това, което се случи след появата на небесния знак, не може да се обясни с думи. Всички присъстващи на бдението паднаха на колене, плачеха от вълнение и с едно сърце и една уста започнаха да пеят и славят Бога. Полицаите забравиха за първоначалната си задача и отново откриха в дълбините на сърцата си вярата от детските години.* ***Църквата се превърна в кътче от друг свят, намиращ се отвъд пределите на тази земя****.*

Друг случай е чудото на свети Спиридон Тримитунтски в храма "Св. Николай", Каристос, Гърция, 1930 г. За него свидетелства старицата Зиновия Сидери (доживяла до 102-годишна възраст), един от многото свидетели, присъствали на това събитие, за което на времето са писали и в атинския

вестник „Скрип”. *„Беше Рождество Христово по новия календар, 25 декември 1930 година. Дойдох на всенощна служба в храма „Св. Николай”. Там беше пълно с народ. Застанах от лявата страна, близо до една от църковните колони. На тази колона, точно над мен, висеше икона на свети Спиридон. Иконата беше украсена с цвете, останало още от празника на светията по новия календар. Когато свещеникът, който служеше литургия – отец Сила, подир Малкия вход започна да пее тропара на Рождество Христово: „Рождество Твое, Христе Боже наш…”,* ***иконата на свети Спиридон внезапно взе да се удря в колоната тъй силно, че цветето падна от нея. Виждайки това знамение, народът се вкамени от ужас. Свещеникът и певците престанаха да пеят. Тогава някой от народа извика: „Днес е празникът на свети Спиридон по стария календар. Пейте неговия тропар!****” Певците и свещениците „онемяха”. Тозчас всички вярващи в един глас запяха: „Собора перваго показался еси поборник и чудотворец, богоносни Спиридоне, отче наш…” И още докато пееха тропара на светеца, неговата икона започна малко по малко да се „укротява”, а най-сетне престана съвсем да се удря в колоната. На следния ден вестник „Карестини” разгласи за това чудесно събитие. Всички жители на Каристос и околностите му говореха за чудото и признаваха правотата на стария стил.*"

В Шумен една жена била тежко болна и лекарите не давали надежда, че ще оцелее. В съня й обаче се явява св. Богородица и й казва, че точно след три дни, в деня на св. Йоан Рилски, ще оздравее. Така и станало за почуда на

лекарите. И наистина този ден бил празник на св. Йоан Рилски, само че по стар стил! ***Тоест св. Богородица не се води по новия календар****.*

С ТЕЗИ ЧУДЕСА, НЯКОИ ОТ КОИТО СЕ СЛУЧВАТ И ДНЕС НАШИЯТ НЕБЕСЕН ОТЕЦ ЯСНО НИ ПОКАЗВА ИСТИНАТА, КАКТО Е ПОСОЧИЛ И ИСТИНСКАТА ВЯРА В НЕГО, КОГАТО БЛАГОДАТНИЯ ОГЪН РАЗЦЕПВА И ИЗЛИЗА ОТ МРАМОРНА КОЛОНА, ОКОЛО КОЯТО СА БИЛИ СЪБРАНИ ИЗГОНЕНИТЕ ОТ ХРАМА ПРАВОСЛАВНИ.

В тази връзка е необходимо да припомним думите на Христа Спасителя ***“Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не щяха да имат“*** *(Иоан. 15:24)*

Въобще как може един християнин да се съмнява в правилността на календара, който църквата 2000г. ползва в богослужението си, който е бил в действие

през земния живот на Спасителя, по който са датирани всички дати от църковната история, по който се случват ежегодните чудеса? След като вярваме в светостта и непогрешимостта на Едната църква, как тогава календарът й е сбъркан, та еретици и масони трябва да го поправят?

На нелепия довод, че новия календар бил по – точен, можем да отвърнем, че повечето големи астрономически обсерватории по света продължават да работят по акуратния стар юлиански календар!

Църковният календар осигурява реда и богослужебното единство в църквата и не се занимава с точните секунди на завъртане на Земята около Слънцето. Астрономическите аргументи за въвеждане на новия папски календар не са църковно-канонични и имат една единствена цел: да разбият единството в църквата. Зле си вредят тези, които хулят християните, държащи светоотеческия календар. Защото така хулят и светците на църквата, които са все “старостилци”, защото са служили Богу и са просияли все по неизменяемия църковен календар, наречен днес “стар”.

Новостилните “философи” в своите плътски

мъдрувания споделят, че "календарът не е догматичен въпрос". Когато Господ е наредил да се слуша Църквата (Мат. 18:17), Той не е поставил ограничение само в "догматическите въпроси". За какво са каноните, за какво е **Св. Предание**, за какво е църковната традиция? Или синода стои над каноните и Преданието? Такова разбиране по своята гордост много се доближава до папската ерес и не е чудно, че официалните църкви вече са се възприели за "сестри" на римските еретици (както ще видим по – долу).

Привържениците на новия стил обичат да цитират архим. Методий и статията му "За календарната реформа". Ето един от основните му и с нищо не аргументирани доводи "Църквата и в миналото е извършвала календарни реформи, ще ги върши и в бъдеще. Календарният стил не е и не може да бъде една постоянна величина"...?! **Архимандрита отрича сам себе си, защото като председател на календарната комисия при Московското Всеправославно съвещание от 1948г., на пленарното заседание на 10 юли в доклада си "За църковния календар" казва**, цитирайки проф. Глубоковски: "За Църквата, в която всичко трябва да става с приличие и ред (1Кор. 14:40), календарът е регулатор на църковния живот. **НИКАКВИ ПРОИЗВОЛНИ И ЧИСТО ЛАИЧЕСКИ ИЗМЕНЕНИЯ ТУК НЕ СА ДОПУСТИМИ, ЗА ДА НЕ ПРОИЗЛЕЗЕ ЦЪРКОВНО РАЗТРОЙСТВО С ЯВНА СЪБЛАЗЪН И ОПАСНОСТ ЗА ВЯРВАЩИТЕ**".

“Интересно би било да запитаме, от кои други календари се е ползвала светата Църква и кои са тези “много календарни реформи”, които само архим. Методий знае (*и всички “новостилци” припяващи в един глас с него – б.ред*), понеже в историята на светата Църква е факт, че тя е ползвала единствено съществуващия юлиански календар”.

Интересен факт е, че историческия календар, създаден от Жак Скалигер през XVI-ти век, който дава възможност на историците с абсолютна точност да отчитат събитията в период от 7980г. е използвал юлианския календар, като най-подходящ. За разлика от църковния календар използван от учените-историци, “поправения” юлиански – т.е. грегориански календар **НЕ Е ПРИГОДЕН ЗА ПРАЗНУВАНЕ НА МИНАЛИ СЪБИТИЯ И ИЗПАДА В ГРУБИ ИСТОРИЧЕСКИ ГРЕШКИ**!

“Понякога се чуват мнения, че новият стил е верен, а стария неверен. Казва се още че чуждите учени направили “чудесно откритие”, като доказали, че днес не е 0, а 14-то число. **РАБОТАТА ТУК Е, ЧЕ И ДВЕТЕ БРОЕНЕТА СА УСЛОВНИ И НЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ДРУГИ.** На това мнение са почти всички съвременни астрономи! “При това броенето на дните “по старому” и “по новому” има такова отношение към обективния вървеж на времето, както начина на измерване на температурата по Целзий или по Рюмер към топлинното

състояние на телата” .

В капиталния научен труд по въпросите на времето, излязъл през 1968г. изготвен от цял екип френски учени под ръководството на проф. Ригал, се казва: “Земята, луната, слънцето, звездите – показват различна продължителност за един и същи отрязък от време. Необходимо е вече да се откажем от понятието за всеобщо време”.

Ето защо архим. Методий и “новостилците” непрекъснато говорят за “астрономически основи на календара”, а никаде не цитират мнението на учените и астрономите за календара. **Изложените факти показват, че българските реформатори – новостилци, безотговорно, без никаква научна и каноническа обосновка, на своя глава извършват ПРЕСТЪПЛЕНИЕ спрямо утвърдения от светата Православна Църква календар**.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017